

Gunnar Heiberg

(1857-1929)

Norsk dramatiker og essayist. Faren var med i direktionen for Christiania Theater, så Heiberg blev tidligt fascineret af de skrå brædders magi. Som en af de vigtigste repræsentanter for generationen efter Ibsen – således var Heiberg f.eks. hovedtaler til Henrik Ibsens 70-års dag – var Heibergs livssyn præget af det moderne gennembrud. En stærk modvilje mod snæversyn og opportuniste præger i tidens ånd hans skuespil. I sit debutdrama *Tante Ulrikke* (1883) retter han sin kritik mod det bornerte borgerlige samfund og stiller krav om frihed og social retfærdighed. I *Kong Midas* (1890) vender han sig mod den abstrakte reformiver hos sine egne kampfæller, og stykket blev opfattet som et angreb på Bjørnson. I de to erotiske dramaer *Balkonen* (1894) og *Kjærlighetens tragedie* (1904) forenes bohemetidens seksuelle lidenskab med nyromantikens mere metafysiske prægede kærlighedsdyrkelse. Heiberg var som engageret taler for en republikansk forfatning dybt involveret i den nationale strid, som ledte til bruddet med Sverige i 1905, og han blev derfor voldsomt indigneret over nedlæggelsen af grænsefæstningerne og indførelsen af norsk monarki. Hans idealisme kommer stærkest til udtryk i dramaet *Jeg vil væрге mit land* (1912). Som essayist folder han sig finest ud i *Pariserbreve* (1900), hvori han bl.a. kommenterer Dreyfusaffæren.

Udvalgte værker

Tante Ulrikke (drama 1883)

Kong Midas (drama 1890)

Balkonen (drama 1894)

Kjærlighetens tragedie (drama 1904)

Pariserbreve (essays 1900)

Jeg vil væрге mit land (drama 1912)